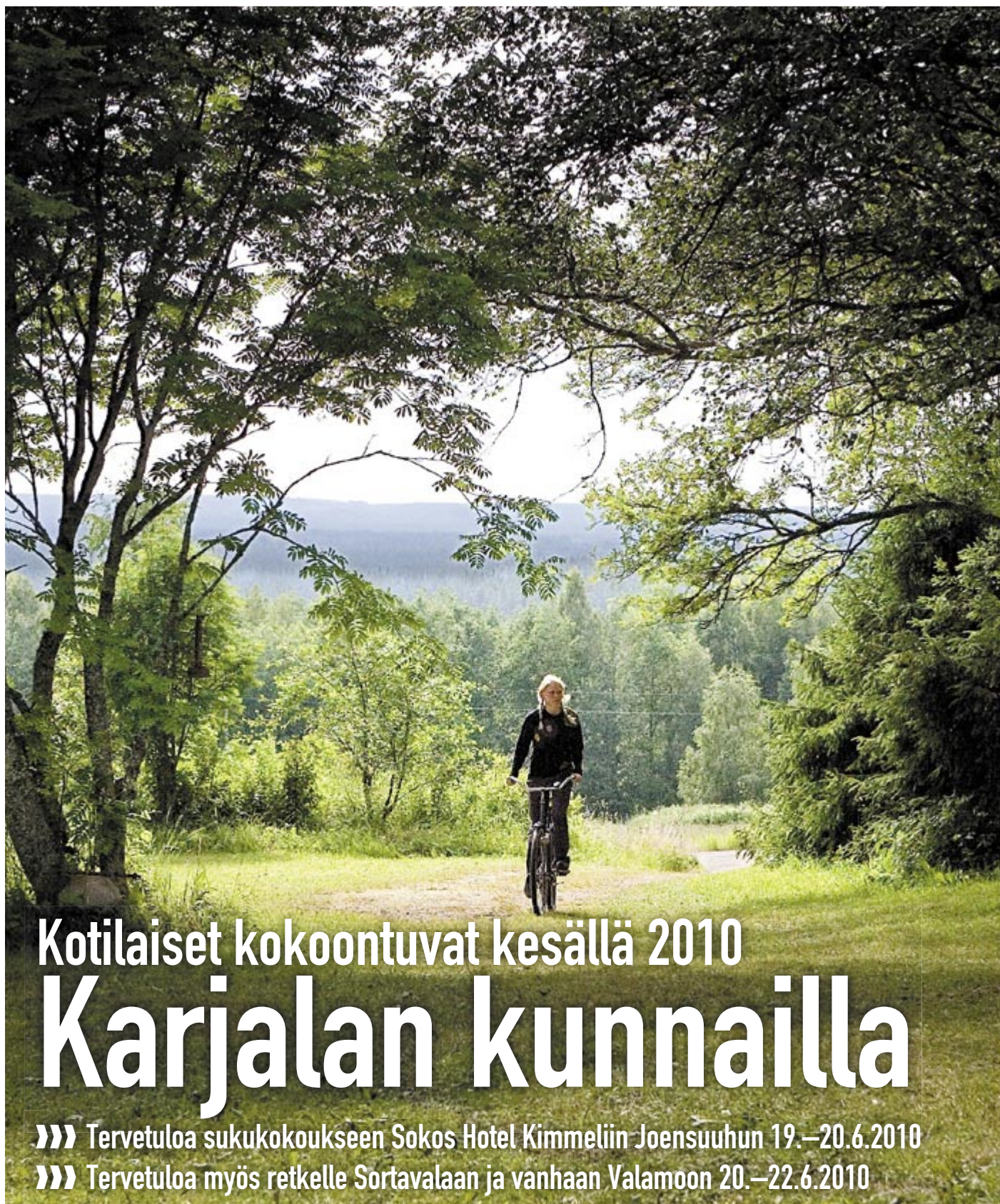

Kotilaisien suku

Kotilaisten sukuseura ry:n jäsenlehti. Kolmastoista vuosikerta. Numero 1/2009

Kotilaiset kokoontuvat kesällä 2010

Karjalan kunnalla

»» Tervetuloa sukukokoukseen Sokos Hotel Kimmeliin Joensuuhun 19.–20.6.2010

»» Tervetuloa myös retkelle Sortavalaan ja vanhaan Valamoon 20.–22.6.2010

Isovanhempien mukanaolo vahvistaa lasten tunnetta sukuun kuulumisesta

Olimme viime kesänä matkalla Espanjassa. Huomiotamme kiinnitti se, että erittäin usein isovanhemmilla oli pienet lapsenlapset käsipuolessaan. Suomeen verrattuna isovanhempien ote lapsenlapsiin oli myös jotenkin erilainen. Voi sanoa, että se oli vähintään ”kasvattava” – jos ei suorastaan tiukka. Muutenkin kolmen sukupolven perheet olivat tavanomainen näky niin kaduilla kuin kahvioloissakin.

Uimarannallakin isovanhemmat istuivat aurinkovarjojen alla ja jakelivat kovaäänisiä ohjeita suvun pienimmille. Vanhemmat saivat uida rauhassa. Mukana oli myös teini-ikäisiä samoin kuin nuoria aikuisia. Eri sukupolvet osallistuivat luonnollisen tuntuisesti niin ilonpitoon kuin reippaan puoleiseen sanasotaankin. Se näytti kuuluvan asiaan eikä johtanut sen suurempiin konflikteihin.

Ilmeisesti tiheän asutuksen maissa – erikoisesti katolisissa – useiden sukupolvien kiinteä yhdessä eläminen on säilynyt paremmin kuin meillä. Isovanhemmilla on hyvät mahdollisuudet välittää lapsille elämäkokemustaan.

Voi vain arvata, mikä merkitys isovanhempien mukana ololla perheen toimissa on koko perheen elämälle. Nuori äiti ja isä taitavat tarvita vanhempien ohjausta ja apua siinä kuin lapsetkin. On helppo uskoa, että pienestä pitäen lapset tietävät olevansa osa suurempaa joukkoa – sukua.

Sukupolvien välinen kanssakäyminen ei meillä Suomessa ole enää edellä kuvatun tapaista yhdessä elämisestä. Sellaista se oli maata viljelevän agraariyhteiskunnan aikana, mutta tuohon aikaan ei ole paluuta. Suvut ovat hajonneet, kun on muutettu maalta kaupunkiin.

Ehkä meillä myös korostetaan liikaa yksilöllisyyttä toisten ihmisten huomioon ottamisen kustannuksella. Mutta olettaa sopii, että tämä on vain välivaihe yhteiskunnan kehityksessä. Tulevaisuudessa meidänkin kaupungeissa asuu vähintään kolmannen polven maalta muuttaneita sukuja. Ja taas asutaan lähekkäin. Silloin Suomenkin kaupunkien kaduilla voi tulla vastaan usean sukupolven perheitä, jotka väittelevät iloisesti vaikkapa kesämökin laajentamisesta sukujen maille.

Espanjan tapainen yhdessä elämisen muoto on syntynyt pitkän ajan kuluessa. Pitkän ajan se tulee vaatimaan meilläkin vaikka jo asuttai-

siinkin kaupungeissa. Se ei synny itsestään. Tässä sukuseurallakin voi olla mahdollisuutensa.

Sukuun kuulumista pitää vaalia lasten kasvun ja identiteetin tähden.

Esimerkiksi sukuseuran puitteissa tapahtuva matka tarjoaa luonnollisen syyn koota lapset ja isovanhemmat eri puolelta Suomea samaan tapahtumaan. Seura tarjoaa ohjelmaa, kokouksessa tavataan kaukaisiakin sukulaisia, mutta lähipiiriin yhdessä olo pääasia. Johtokunta onkin valinnut Turun kokouksen evästyksen pohjalta sukuseuran yhteiset matkat keinoksi edistää yhteen kuulumisen vahvistamista.

Keväällä ja syksyllä on ruska- ja hiihtomatkoja. Ensi kesän Joensuun sukukokous oheis-

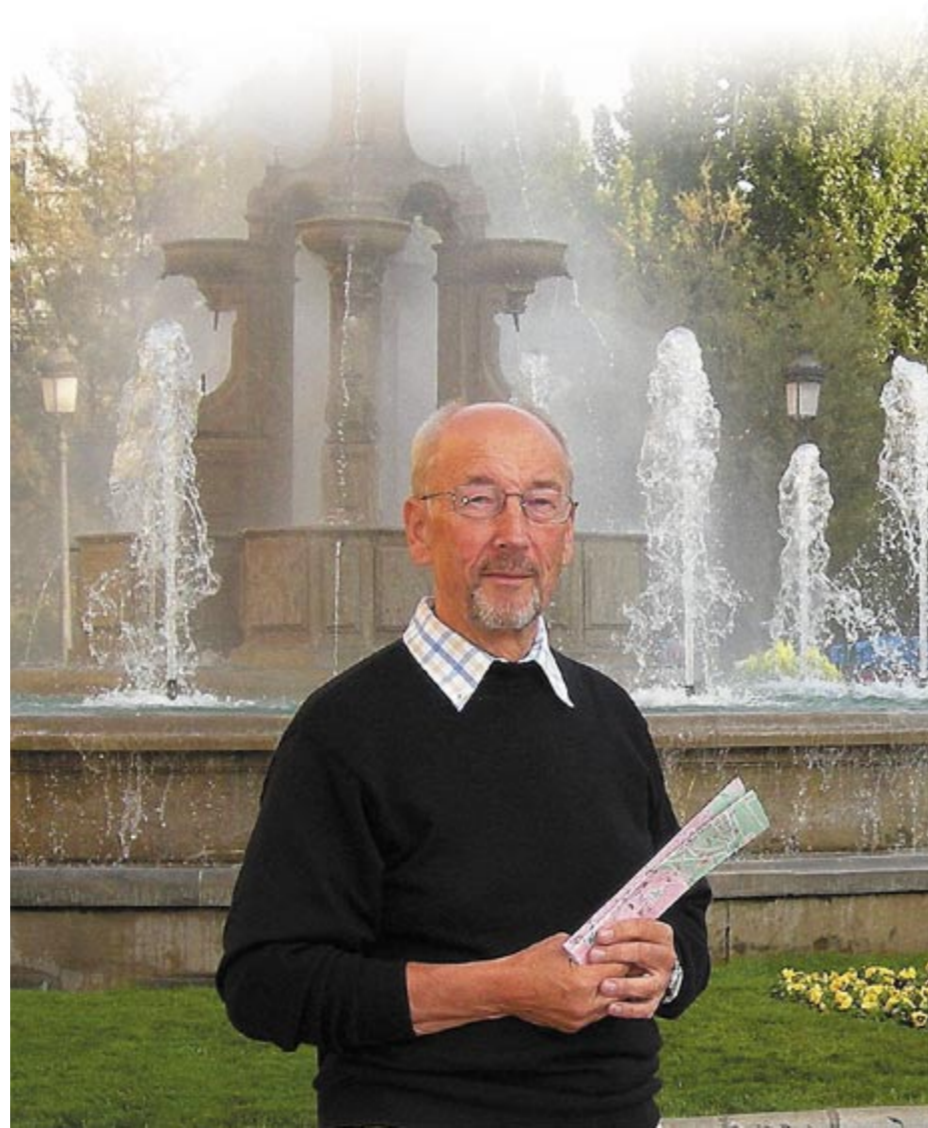
tapahtumineen tarjoaa hyvän mahdollisuuden isovanhempien ja lasten kokoontua mukavaan yhdessä oloon. Samalla koko suvun yhteen kuulumisen tunne vahvistuu. Ikimuistoiseksi matkaksi se muodostuu niiden kohdalla, joilla on lisäksi tilaisuus lähteä yhteiselle Sortavalan ja Vanhan Valamon matkalle. Näistä matkoista on lisätietoa toisaalla tässä lehdessä.

Lasten on hyvä sisäistää itsensä tärkeäksi osaksi sukupolvien loppumatonta ketjua menneisyydestä kaukaiseen tulevaisuuteen. Tämän tietoisuuden juurruttamisessa on haastetta kaikille, eikä vähiten isovanhemmille.

Hyvää Joulua ja mukavaa vuotta 2010 – Joensuussa tavataan!

Terveisin

Leo Juliuksen poika

Kotilaisten sukuseura ry:n johtokunta

Puheenjohtaja
Leo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kettuniementie 19
44590 Vuorilahti
p. 050 433 2730
leo.kotilainen@kotilaiset.fi

Taloudenhoitaja, jäsenrek.
Anneli Wallenius
Pielisjärven sukuhaara
Sinikuja 1 C
01620 Vantaa
p. 050 591 45 57
anneli.wallenius@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Riitta Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Pikalähetintie 18 D 44
00620 Helsinki
p. 040 507 2347
riittaskotilainen@surfnet.fi

Varapuheenjohtaja
Anja Sahrakorpi
Ylä-Savon sukuhaara
Koivikkotie 20 F
00630 Helsinki
p. (09) 724 2312
anjahsahrakorpi@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Aarre Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Kiertokatu 21
57230 Savonlinna
p. 040 553 8936

Sihteeri
Varpu Vuolanto
Pielisjärven sukuhaara
Juhantie 18
03100 Nummela
p. 044 523 10 48
varpu.vuolanto@hotmail.com

Johtokunnan jäsen
Kalevi Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Jalustinkatu 7 E 54
20880 Turku
p. 050 42 95 219
kalevi.kotilainen@aol.fi

Päätoimittaja
Lauri Kotilainen
Pielisjärven sukuhaara
Lautamiehentie 4 C 74
01510 Vantaa
p. 040 548 3820
lauri@kotilaiset.fi

Johtokunnan jäsen
Tuula Kotilainen
Heinäveden sukuhaara
Perustie 34 B 8
00330 Helsinki
p. 050 526 2000
tuula.kotilainen@siba.fi

Verkkopalveluvastaava
Ismo Kotilainen
Kivijärven sukuhaara
Ilvestie 4
17500 Padasjoki
p. 044 021 0665
ismo.kotilainen@pp.inet.fi

Muutitko?

■ Jos osoitteesi muuttuu, tai jos saat lähetykset väärällä nimellä tai osoitteella, muista ilmoittaa siitä! Mieluiten Postin ilmaisokortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C, 01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimitse: (09) 878 1890. Ilmoita nimesi sekä vanha ja uusi osoitteesi. Viisimeroinen jäsennumero lehden takakannen osoitelapusta auttaa parhaiten kohdistamaan muutoksen oikeaan henkilöön. Meitä on näet monia samannimisiä!

Näin liityt Kotilaisten sukuseura ry:n jäseneksi

■ Kotilaisten sukuseuran jäseneksi pääsee jokainen Kotilainen, sekä Kotilaisista isän tai äidin puolelta polveutuva henkilö. Jäseneksi pääsee myös jokainen, joka on tai on ollut naimisissa mainittuun sukuun kuuluvan tai siitä polveutuvan henkilön kanssa. Jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi, osoitteesi sekä syntymäaikasi Anneli Walleniusille kirjeellä tai postikortilla: Anneli Wallenius, Sinikuja 1 C,

01620 Vantaa, sähköpostilla anneli.wallenius@kotilaiset.fi tai puhelimitse 050 591 4557, tai (09) 878 1890. On hyvä jos mainitset myös, mistä sukuhaarasta (esimerkiksi Kivijärven, Ylä-Savon, Pielisjärven, Heinäveden, jne.) polveutut.

Tämän Kotilaisten suku -lehden välissä ei ole pankkisiirtolomaketta jäsenmaksun maksamista varten. Jos näet liityt nyt jäseneksi,

Sukuseura lahjoittaa sinulle jäsenmaksuttoman loppuvuoden 2009. Jäsenmaksun suuruus vahvistetaan vuoden 2010 vuosikokouksessa kolmeksi seuraavaksi vuodeksi. (Nyt jäsenmaksu on ollut 20 euroa kolmivuotiskaudelta 2007–2009.) Jäsenmaksupankkisiirto vuosia 2010–2012 varten lisätään vuoden kuluttua ilmestyvän Kotilaisten suku -lehden 1/2010 väliin.

Anneli Wallenius

*Itsenäinen
Ihmisläheinen
Aito Suomalainen*

**KANNONKOSKEN
OSUUSPANKKI**

PÄÄKONTTORI

Toritie 3 A, 43300 KANNONKOSKI
puh: 0207 661 880

KALMARIN PALVELUPISTE

Kalmarintie 171 B, 43270 KALMARI
puh: 040 - 510 47 25

www.kannonkoskenop.fi

Fredrik Kotilaisen jälkeläiset kokoontuivat kesällä Kerman Keitaalla

Fredrik Johan Kotilaisen jälkeläisinä päätimme järjestää serkkutapaamisen. Erityisesti iloitsimme, että yli 80-vuotias Hiljan tytär Maija Rautiainen oli mukana. Tietenkin myös nuorin osallistuja, puolitoistakuukautinen Roope-poika antoi toivoa sukupolvien ketjun jatkumisesta.

Kesäisenä lauantaina 25.7.2009 Kirkastusjuhlien ja Heinäveden musiikkipäivien aikaan, kokoontui viitisenkymmentä sukulaista mukavan rupattelun ja hyvän ruoan merkeissä Heinäveden Kermaan.

Kerman Kotilänmäelle muutti kantaisämme 1600 luvulla Leppävirran Moninmäestä. Hänen jälkeläisiään seitsemännessä polvessa oli 1854–1925 elänyt Fredrik Johan Kotilainen. Fredrik eli maanviljelijänä ja arvostettuna kunnallis- ja talousmiehenä Heinäveden Torvelassa. Fredrikin tyttärien Marian ja Hiljan sekä poikien Matin ja Einon jälkeläisinä päätimme järjestää serkkutapaamisen. Matin tyttären tyttäret, Arja Laukniemi ja Riitta Lindberg toimivat kutsujen lähettäjinä ja ilokseen saivat runsaasti yhteyden ottoja niiltäkin sukulaisilta, jotka eivät tällä kertaa serkkutapaamiseen päässeet.

Puolitoistakuukautisesta yli 80-vuotiaaseen

Erityisesti iloitsimme, että yli 80-vuotias Hiljan tytär Maija Rautiainen oli mukana. Tietenkin myös nuorin osallistuja, puolitoistakuukautinen Roope-poika antoi toivoa sukupolvien ketjun jatkumisesta. Oli mukavaa tavata eri-ikäisiä sukulaisia.

Nuorten läsnäolo ilahdutti tietenkin erityisesti siksi, että syntyi vaikutelma, että omaan

historiaamme tutustuminen ei olekaan mitään vanhenevien ihmisten puuhaa. Myös nuoret ihmiset haluavat tietää juuristansa ja sukunsa ominaispiirteistä. Näitä omia piirteitämme tietysti muistelimme.

Osmo Jääskeläinen kertoili lapsuutensa vierailuista Köntänmiemen mummolaan ja Matti-ukin värikkästä persoonasta. Maija Rautiainen muisteli äitiänsä Hiljaa hyvänä kasvattajana. Jokaisessa pöydässä varmaankin tulivat kaikki esi-isämme taas läheisemmiksi. Myös sukuumme naidut vävyt ja miniät tulivat tutummiksi.

Olihan se mukavaa yrittää kasvoista tunnistaa pikkuserkkuja, joita oli tavannut kansakoulun alaluokilla. Hyvin olimme säilyneet emmekä aivan oudoiksi rypistyneet, vaan samat ilmeet ja eleet ja äänensävyt nostattivat muistoja mieleemme.

Juha musisoi ja Pirkko kertoi sukuseuran alusta

Vuosien mittaan olivat sukunimet muuttuneet niin, että varsinaisia Kotilaisia oli tapaamisessamme kaksi. Hekin olivat toisista sukuharoista, mutta tuntuivat toki läheisiltä. He, Juha Kotilainen ja Pirkko Kotilainen antoivat oman merkittävän panoksensa ohjelman onnistumiseen. Juhan laulu ja soitto muistutti meitä sukumme lahjakkaista taiteilijoista sekä kohotti tunnelmamme kattoon heti alkajaisiksi.

Pirkko taas muisti hyvin 1954 pidetyn Kotilaisen sukuseuran perustavan kokouksen Kotilänmäellä ja kertoi siitä, miten kaikki sai alkunsa. Sukutalustamme näimme, että Salliset ja Kotilaiset ovat usein menneet keskenään avioliittoon. Virran Vietävän Keijo Sallinen oli tervetulleena vieraanamme muistelemassa ja tunnistamassa vanhojen valokuvakansioiden juhlallisia poseerajia.

Keijon ja hänen vaimonsa Virven luona on mukavaa piipahtaa silloin, kun suku alkaa kiinnostaa, mutta ei oikein tunnista hallussaan olevia asiakirjoja ja valokuvia.

Näin helppoa on tavata sukua tauon jälkeen!

Useissa puheenvuoroissa korostui tällaisten tapaamisten tärkeys. Ensi kesän Joensuun sukujuhlaan osallistuminen alkoi elää mielisämme. Ehkäpä joissain kodeissa myös saadaan talven mittaan sukulaisvieraita, sillä nyt oli koettu se helppous, mikä vuosikymmenienkin jälkeisessä jälleen näkemisessä sukulaisten kesken voi olla.

Me järjestäjät toivomme, että joku Fredrikin jälkeläinen innostuisi kutsumaan meitä sukulaisia seuraavaan serkkutapaamiseen. Kokeemus oli siihen kannustava. Olemme tärkeitä toisillemme, me sukulaiset.

Riitta Lindberg (Köntän Matin tyttärentytär)

Ylä-Savon sukulaiset tapasivat Korpikorsun hirvikeitolla

Jarkko Kotilainen kumppaneineen on noin 10 vuotta sitten rakentanut Laakajärven erämaahan lähinnä yritysten ja ryhmien metsästys-, kokous- ja virkistyskäyttöön erikoisen ”tukiaseman” noin parille kymmenelle hengelle. Jarkko on vuosia lennellyt helikopterilla laajalla alueella riistalaskentatehtävissä ja ihastunut tähän luonnon-kauniiseen mäntykankaaseen ja kirkasvetiseen lampeen, jossa rantoja koristavat lumpeet. Korsumaiseen asumiseen liittyy oleellisesti rekvisiittana sota-ajan historiallista aseistusta sekä lääkitä- ja muuta välineistöä. Korsua vartioi koirien lisäksi it-kenttätykki. Kuvassa etualalla lemmikit Nalli ja Kranu.

Hyvien kukkien takana..

HELSINGIN KUKKATOIMITUS

Maan johtavaa kukkatukkukauppaa
(ei vähittäismyyntiä)

Puh. 010 396 83 00
Fax. 010 396 83 40
ark. 6-18
la ja su 6-13
Vanha talvitie 10
00580, Helsinki
helsinki@kukkatoimitus.fi
www.kukkatoimitus.fi

Henkilöt vasemmalta oikealle, eturivissä Senja Ek, Eila Haapalainen, Kirsti Elo, Siiri Oravalahti ja Matti Kotilainen. Takarivissä Aino Rantanen, Juha Kotilainen, Anneli Wallenius, Marja-Leena Köpman, Helena Pättiniemi, Pekka Pättiniemi, Lea Oravalahti-Pehkonen ja Päivi Kotilainen. Kuvasta puuttuvat Anna-Kaarina Pirttiniemi ja Tuuli Köpman, joka otti tämän valokuvan.

Pielisjärven Kotilaisten sukumuseo toimii

Pielisjärven Kotilaisten toiminta keskittyy Lieksan Kylänlahden Honkalanpäässä sijaitsevalle sukumuseolle, jonne 8.7.2009 kokoonnuttiin viettämään Tiina ja Petri Nurmen yhteisiä 40-vuotissyntymäpäiväjuhlia. Nautittiin kahvia ihanien leivonnaisten kera, seurusteltiin ja laulettiin yhdessä. Koolla oli 21 henkeä.

Pielisjärven Kotilaisten Sukumuseoyhdistys ry. piti 12.7.2009 vuosikokouksen, jossa käsiteltiin yhdistyksen sääntöjen määräämät asiat. Kokouksessa valittiin uusi johtokunta kaudelle 2009–2011. Johtokuntaan kuuluvat Senja Ek, Anneli Wallenius, Juha Kotilainen, Matti Kotilainen, Eila Haapalainen ja Lea Oravalahti-Pehkonen. Johtokunnan puheenjohtajaksi valittiin Lea Oravalahti-Pehkonen Lieksasta. Kokoukseen osallistui 15 jäsentä.

Siltavaaran Kotilaiset kävivät tutustumassa museoon 20.7.2009. Senja Ek ja Siiri Oravalahti esittelivät museon vieraille, joita oli 8 henkilöä.

Hiihtomatka Saariselälle hotelli Laanihovi

1. matka: viikko 11, meno 13.3.2010 lauantaina, paluu 20.3.2010 lauantaina.
2. matka: viikko 14, meno 3.4.2010 lauantaina, paluu 10.4.2010 lauantaina.

Reitti: Helsinki - Hämeenlinna - Tampere - Seinäjoki - Kauhava - Ylivieska - Oulu - Rovaniemi - Saariselkä.

Matkan palvelut: kuljetus, majoitus 2h/huoneissa, aamupala, ruokailu päivittäin noutopöydästä, sauna, kuivaushuone. Huoneissa on vedenkeitin ja hiustenkuivaaja. Kaikille sopivat ladut lähtevät hotellin vierestä. Laskettelijat pääsevät suksibussilla rinteeseen. Pari kertaa viikon aikana kuljetetaan iltamenoihin Saariselän keskustaan.

Matkan hinta viikko 11: 445 €/henkilö 2h/huoneessa.
Matkan hinta viikko 14: 468 €/henkilö 2h/huoneessa.
(1h/huonelisä 112 €/viikko.)

Ilmoittautumiset:

Samuli Notko Matkat T:mi
Urpastentie 18
14870 Juttila

Ilmoittautumiset puh. 03 633 76 49

Matkapuhelin 0400 205 995

Sähköposti: samppa@virpi.net

<http://koti.virpi.net/~snotkomatkat>

... kotisivulla ohjelmat matkoista...

Tilausajokuljetukset:

Tilausliikenne Hanki Oy

Anssintie 6

36760 Luopioinen

Sähköposti: anssi.hanki@hankioy.fi

www.hanki.fi

... kysy kuljetuksia...

Tervetuloa sukukokoukseen Sokos Hotel Kimmeliin Joensuuhun 19.–20.6.2010 Tervetuloa myös retkelle Sortavalaan ja vanhaan Valamoon 20.–22.6.2010 Kotilaiset Karjalan kunnilla

Kyllä! Sinne tv-sarjasta "Karjalan kunnilla" tuttuun Miikkulan kylään lähellä Joensuuta me Kotilaiset ystävinemme menemme sunnuntaina, ensi kesäkuun 20. päivänä. Sen jälkeen toiset meistä lähtevät tutustumaan karjalan kunnaisiin myös rajan toisella puolella: Sortavalassa ja vanhan Valamon luostarisaarella. Mutta ennen sitä lauantaina 19. kesäkuuta kokoonnumme valtakunnalliseen sukukokoukseen Pielisjoen rannalla Joensuussa. Kokouspaikka on Sokos Hotel Kimmelissä, osoitteessa Itäranta 1. Olet sydämellisesti tervetullut sukukokoukseen ja kaikkiin sen oheistapahtumiin!

Kotilaisten sukuseuraväki vierailee "Karjalan kunnilla"-televisiosarjasta tutussa Miikkulan kylässä, "johon kaikki haluaisivat muuttaa".

■ Lauri Kotilainen

Kun nuorena miehenä 60-luvulla asuin ja opiskelin Joensuussa, torin reunassa oli Kotilaisen tavaratalo. Sen ikkunoissa oli teksti "Tulkaa Kotilaiseen kuin kotiin".

Sanomalehti Karjalaisen toimittaja päätti tuolloin testata iskulauseen. Hän meni Kotilaisen tavarataloon kuin kotiinsa. Toimittaja puki hyllystä päälleen uuden paidan kuin kotonaan. Sitten hän meni syömään talon ruokaosaston antimia kuin kotiinsa. Kysyipä reporteri lopulta myyjältä, oliko tällaisessa tavarataloon kotiutumisessa huomauttamista. "No niinhän tuossa ikkunassa lukee", tuumasi myyjä.

Mutkaton karjalainen vieraanvaraisuus ei ole kadonnut Joensuun seudulta vieläkään. Taannoin viivyin Joensuun torilla tarinoiden ja voissa paistettuja muikkuja mutustellen liian kauan, ja pysäköintiraha ehti loppua mittarista. Palalasin autolle. Voi ei: tuulilasissa oli tietenkin lappu.

Mutta ei se sakkolappu ollut. Lapussa luki, että kun pysäköintiraha mittarista oli

loppunut, rullaluistimin viilettävät nuoret "parkkienkelit" olivat tuoneet mittariin lisää rahaa. Näin karjalainen vieraanvaraisuus toimi käytännössä, eikä vain puheissa.

Kokouspaikka aseman vieressä joen rannalla

Tapaamispaikkamme on Sokos Hotel Kimmel Joensuun Sirkkalanpuistossa, osoitteessa Itäranta 1, 80100 Joensuu, puhelin 020 123 4663. Kimmel on rento, palveluaitis ja hyvälaatuinen hotelli ihan Pielisjoen töyräällä, rautatieaseman vieressä. Paikalle pääsee yhtä helposti omalla autolla, junalla tai linja-autolla. Hotellilta on lyhyt kävelymatka Joensuun torin hilpeään karjalaismeiniin, joen yli, Ilosaaren läpi, siltoja pitkin.

Kokoonnumme Kimmelissä kello 12 lauantaina

Ilmoittaudumme sukukokoukseen Sokos Hotel Kimmelissä lauantaina 19. kesäkuuta

2010 kello 12 alkaen ja nautimme kevyen tulo-lounaan. Lounas maistuu, sillä toiset meistä ovat tulleet pitkän matkan takaa.

Samalla majoitumme hotelliin. Hotellin kanssa on sovittu majoitus Kotilaisten erikoishintaan. Muista siksi majoittuessasi mainita, että olet Kotilaisten sukukokousväkeä. (Ja jos sinulla on vihreä S-etukortti, ota sillä vielä Sokos-hotellien hintaedut ja bonusrahat itsellesi.)

Jos et tarvitse majoitusta tai jos haluat asua muualla, olet aivan yhtä tervetullut.

Sukukokous alkaa kello 14 Sirkkala-salissa

Kotilaisten sukuseura ry:n sääntömääräinen, joka kolmas vuosi pidettävä sukukokous alkaa Kimmelin Sirkkala-salissa kello 14. Kokousohjelma kestää perinteisesti pari tuntia, eikä taatusti taaskaan ole kuivaa järjestökokousohjelmaa.

Kokouksessa Sukuseura kertoo toimistaan vuoden 2007 Turun kokouksen jälkeen.

Kuuntelemme välillä Joensuun seudun Kotilaisten iloisenremppseätä musiikkia.

Juhlapuheen pitäjäksi on pyydetty filosofian tohtori Sofia Kotilainen. Sofian tohtorinväitöskirja käsitteli muun muassa Kotilaisten kiehtovia tapoja antaa etunimiä lapsilleen. Siksi hän on eläytynyt Kotilaisten elämään aina 1700-luvulta saakka.

Kokouksessa valitaan seurallemme uusi johtokunta ja muut toimihenkilöt jatkamaan työtä – perinteitä kunnioittaen ja uutta pelkäämättä.

Otetaan rennosti kello 19.30 juhlaillalliseen saakka

Aika ennen juhlaillallista on varattu sukuhaarojen vapaaseen yhteydenpitoon ja lepoon. Samalla leppoisa asenteella kokoonnumme kello 19.30 juhlaillalliselle Kimmelin Sirkkala-salissa.

Jotain mukavaa ohjelmaakin saattaisi sattua illallisen loppupuolelle.

Kello 22: ”Kesäselältä yöltä ei silimä puhkee”

Noin kello 22 paikalliset oppaamme saavat tehtäväkseen opastaa sukulaisia ystävineen valoisin kesäyön retkille pitkin Joensuun katuja ja jokirantoja. Illalla Join kaupunki on kauneimmillaan ja iltameininki virkeimmillään.

Sunnuntaina olisi hyvä olla hereillä 8.30

Ohjelmaamme on merkitty sunnuntaina 20. kesäkuuta kello 8.30 alkaen aamiaisen ja huoneiden luovutus. Hotellivuorokausi vaihtuu toki kello 12, mutta kellosta ei tarvitse huolehtia, kun on luovuttanut huoneensa jo aamulla.

Silti aika riittää mainiosti. Aamulla ehtii hyvin käydä aamusuunnassa ja uida kuntokierrokset hotellin uima-altaalla.

Kello 10 sankarihaudoille ja kello 11 Kontiorantaan

Sukukokouksen ohjelma jatkuu kello kymmeneltä perinteisellä kunniakäynnillä sankarihaudoilla sekä kenttähartaudella. Tämän jälkeen siirrytään Joensuusta noin 20 kilometriä pohjoiseen, Kontiorantaan, Pohjois-Karjalan Prikaatiin. Siellä tutustutaan varusmiesten elämään teemalla ”Nuorissa on meidän toivo”. Sotilaskodissa on tarjolla perinteiset munkkikahvit.

Vierailamme ”Karjalan kunnasta” tutussa Miikkulassa

Aivan Pohjois-Karjalan prikaatin naapurissa Kontiolahdella on Suomen Filmitoiminnan Höytiäisen rantaan, armeijan vanhalle asun-

Sukukokouspaikkamme Sokos Hotel Kimmel on Pielisjoen töyräällä, rautatieaseman vieressä, kahden sillan takana keskustasta.

toalueelle rakentama idyllinen SF-Filmikylä. Filmikylässä sijaitsee ”Karjalan kunnalla”-televisiosarjasta tuttu, romanttinen Miikkulan kyläympäristö. Kylän ulkonäöstä vastaava lavastaja Minna Santakari kertoo, että hän tahtoi suunnitella kylän, ”johon kaikki haluaisivat muuttaa”.

SF-Filmikylä on kuulemma koko Pohjoismaissa ainoa elokuvamatkailukohde, jossa tuotanto pyörii ympäri vuoden. Tutustumme elokuvaohjaaja Markku Pölösen ja hänen henkilöstönsä luomaan SF-Filmikylään sunnuntaina kello 13 alkaen.

Kello 14.30 osa lähtee kotiin, osa rajan taakse

Palaamme filmikylästä hotelli Kimmeliin kello 14.30. Osa meistä lähtee silloin kotimatalle, mutta monet lähtevät retkelle rajantakaisen Karjalan kunnalle Sortavalaan ja vanhaan Valamoon. Kun kotiin lähtevät sukulaiset ja ystävät on hyvästely, seuraa Sortavalaan lähtijöiden nimenhuuto.

Sortavalaan lähtijät jättävät autonsa hotellin pysäköintiin, johon matkalta myös palataan.

Mitä tapahtumiin osallistuminen maksaa?

Sukukokouksen osallistumismaksu 50 euroa

Joensuun sukukokouksen osallistumismaksu on 50 euroa aikuisilta. Lapsilta 4–14 vuotta maksu on puolet ja alle nelivuotiaat pääsevät maksutta. Hintaan sisältyy lauantaina keittolounas, karjalainen juhlaillallinen, sunnuntaina sotilaskodin munkkikahvit, filmikylän pääsymaksu, sekä sunnuntain bussikuljetukset.

Tähän hintaan ei sisälly hotellimajoitus. Sokos Hotel Kimmel tarjoaa Kotilaisille hotelliyön kohtuuhintaan, joka kerrotaan tarkemmin kutsukirjeessä keväällä 2010. Jokaisen hotellissa majoittuvan tulee itse varata hotellihuone itselleen ja perheelleen Kimmelistä puhelimitse 020 123 4663. Samalla kannattaa mainita tunnussana ”Kotilaisten sukukokous”.

Sortavalan ja Valamon matka maksaa noin 360 euroa

Alustava matkan hinta Sortavalaan ja vanhaan Valamoon matkustaville on noin 360 euroa hengeltä. Hinta sisältää bussikuljetukset, majoituksen kahden hengen huoneissa, aamupalat ja ateriat, Gogolevin näyttelyliput, sekä viisumin. Yhden hengen huonelisä on

noin 56 euroa. Jos huonejako ei mene tasan kahden hengen huoneisiin, sijoitetaan johonkin huoneeseen kolme henkilöä.

Passin on oltava voimassa vielä kuusi kuukautta matkan jälkeen. Tarkemmat ohjeet sukukokoukseen ilmoittautumisesta sekä Venäjän matkalle tarvittavista matkustusasiakirjoista ja vakuutuksista lähetetään sukukokouksen kutsukirjeessä keväällä 2010.

Vastaava matkanjärjestäjä on Samuli Notko Matkat T:mi, Urpastentie 18, 14870 Juttila, puh. (03) 633 7649, matkapuhelin 0400 205 995, sähköposti samppa@virpi.net, kotisivu <http://koti.virpi.net/~snotkomatkat>. Ilmoittautumiset ja tiedustelut myös Raimo Kotilainen, puh. 040 588 3795.

Tervetuloa muutkin kuin jäsenmaksun maksaneet!

Korostettakoon vielä, että kokoustahtumiin osallistuminen ei edellytä Kotilaisten sukuseura ry:n jäsenyyttä. Sen sijaan äänioikeus virallisessa kokouksessa on vain jäsenillä. Siis myös Sortavalan ja vanhan Valamon matkalle ovat tervetulleita kaikki Kotilaiset sukulaisineen ja ystävineen.

Kimmelistä on lyhyt matka keskustaan: kävelee vain siltää pitkin Pielisjoen ja tämän kanavan yli.

Sunnuntaina kello 15 lähdetään Sortavalaan

Tässä mainitut kellonajat ovat paikallista aikaa ja suuntaa antavia noin-aikoja. Muutokset ovat mahdollisia.

Sortavalaan lähtijät lähtevät sunnuntaina 20. kesäkuuta kello 15.00 bussilla Joensuusta hotelli Kimmelistä kohti rajaa. Noin kello 16 ollaan rajalla Värtsilässä, ja kello 18 lähdetään rajalta kohti Sortavalaa. Sortavalaan saavutaan noin kello 19, jolloin majoitutaan hotellissa kahden hengen huoneisiin. Illallisen aika on noin kello 20.

Maanantaina 21.6. kantsiipialuksella Valamoon

Kello 7.30 nautitaan hotellissa Sortavalassa aamiaisen. Kello 9.00 lähdetään kantsiipialuksella Valamon luostariarealle. Noin kello 10 saavutaan Valamoon, jossa tutustutaan luostariin ja muihin kohteisiin erillisen ohjelman mukaan. Lounas nautitaan luostarissa.

Kello 16 palataan Sortavalaan, ja kello 17 on päivällisen aika. Illalla tehdään opastettu kaupunkikiertä.

Päivän ohjelmaan sisältyy muun muassa tutustuminen maailmankuulun Kronid Gogolevin mestarillisten puuleikkaustöiden galleriaan.

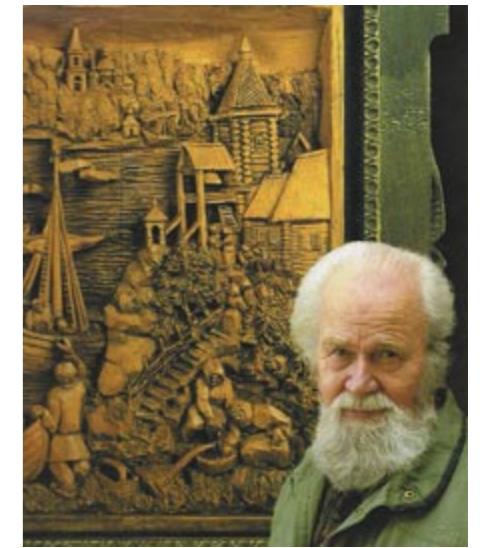
Tiistaina 22. kesäkuuta palataan Joensuuhun

Tiistiaamuna nautitaan hotelliaamiaisen ja lähdetään ostoksille Sortavalaan. Paluumatkalla rajalle tutustutaan marmorilouhoksistaan kuuluisaan Ruskealaan.

Rajalla on tilaisuus tehdä verovapaita tax-free-ostoksia. Iltapäivällä on aika palata Joensuuhun.

Valamon kirkon kullattu ikonostaasi esittää ikonimaalarien tulkinnat Raamatun tapahtumista.

Syvän monitasoreliefin taitajan Kronid Gogolevin mestaritöitä voi ihastella Sortavalassa Valamon retken jälkeen.

Sukukokousohjelman lyhennetty versio:

Lauantai 19.6.2010

- Kello 12.00 alkaen tulolounas, ilmoittautuminen ja majoittuminen Sokos Hotel Kimmelissä Joensuussa, osoitteessa Itäranta 1.
- Kello 14.00 Sukuseuran sääntömääräinen kokous hotellin Sirkkala-salissa.
- Kello 17.00–19.30 aikaa sukuhaarojen keskinäisiin tapaamisiin ja lepoon.
- Kello 19.30 juhlaillallinen Sirkkala-salissa.
- Kello 22 alkaen vapaamuotoinen kesäyön retki kaupungille paikallisten oppaiden johdolla.

Sunnuntai 20.6.2010

- Kello 8.30 aamiaisen ja huoneiden luovutus.
- Kello 10.00 kunniakäynti sankarihaudoilla ja kenttähartaus.
- Kello 11.00 tutustuminen varusmiesten elämään Pohjois-Karjalan prikaatissa Kontiorannassa.
- Kello 13.00 Karjalan kunnalla -suosikkisarjan kuvauspaikkoihin ja elokuvakylään tutustuminen Markku Pölösen ja Raimo Kotilaisen johdolla.
- Kello 14.30 paluu hotelli Kimmeliin, kotinlähtijöiden hyvästely ja Sortavalaan lähtijöiden nimenhuuto.

Sunnuntaina vierailamme SF-Filmikylässä, missä on kuvattu tämäkin kesäöinen kohtaus television suosikkisarjaan Karjalan kunnalla.

Retki kantsiipialuksella vanhan Valamon luostariarealle on yksi Sortavalan matkan kohokohdista.

Matka Sortavalaan ja vanhaan Valamoon 20.–22.6.2010
Huom! Kellonajat ovat paikallista aikaa ja suuntaa antavia noin-aikoja.

Sunnuntai 20.6.2010

- Kello 15.00 lähtö bussilla Sokos Hotel Kimmelistä. Omat autot jäävät Kimmelin pysäköintialueelle.
- Kello 16.00 rajalla Värtsilässä.
- Kello 18.00 lähtö rajalta.
- Kello 19.00 saapuminen Sortavalaan.
- Kello 20.00 illallinen.

Maanantai 21.6.2010

- Kello 7.30 aamiaisen.
- Kello 9.00 lähtö kantsiipialuksella Valamoon.
- Kello 10.00 saapuminen Valamoon, tutustuminen luostarin kohteisiin.
- Kello 16.00 paluu Sortavalaan.
- Kello 17.00 päivällinen.
- Illalla opastettu kierros kaupungilla.

Tiistai 22.6.2010

- Aamiaisen.
- Ostoksia Sortavalassa ja tutustuminen Ruskealaan.
- Tax-free ostokset rajalla.
- Iltapäivällä paluu Joensuuhun.

■ Täsmennetty ohjelma ajo-ohjeineen lähetetään kutsukirjeessä keväällä 2010.

Itämeri on ollut viime aikoina uutisotsikoissa hyvin paljon. On puhuttu Itämeren pohjaan rakennettavasta kaasuputkesta, Itämeren rehevöitymisestä, lisääntyneistä laivaliikenteestä ja jopa merenpohjan kaivosvaltauksista. Eikä syyttä, onhan rannikko- ja merialueen nykyiset käyttöpaineet ja ympäristöongelmat suuria.

Ihminen on vaikuttanut Itämereen ja sen ympäristöön haitallisesti jo vuosia ja vuosikymmeniä, ehkä jopa vuosisatoja. Ja tuo vaikutusten lista on pitkä: rehevöityminen, ympäristömyrkyt ja ylikalastus. Me olemme jopa mahdollistaneet uusien lajien eli niin sanottujen vieraslajien pääsyn Itämereen, esimerkiksi laivojen painovesilastien mukana.

Huolestuttavinta on se, että paljolti ihmisten aikaansaama nykyinen ilmastonmuutos tulee vaikuttamaan Itämereen lisäämällä sen pintalämpötilaa ja sadantaa alueella. Se tulee myös lyhentämään jäätalven pituutta. Nämä vaikutukset kohdistuvat koko Itämereen ja sen eliöstöön, ja välillisesti myös meihin ihmisiin.

Ilmaston lämpeneminen ei ole kuitenkaan uusi ilmiö Itämeren alueella. Aikojen saatossa on tälläkin alueella ollut vuoroin kylmempiä ja vuoroin lämpimiä ajanjaksoja. Nämä vaihtelut ovat taltioidut merenpohjan geologisiin arkistoihin eli merenpohjan kerrostumiin, sedimentteihin.

Jo viikingit ihmettelivät levälauttoja

Noin tuhat vuotta sitten, keskiajan lämpömaksimiksi kutsutun ilmastovaiheen aikana Itämeren alueella oli keskimäärin muutamia Celsiusasteita lämpimämpää kuin nykyisin. Merenpinta oli myös luultavasti hieman korkeammalla kuin nykyisin. Noina aikoina viikingit seilasivat Grönlantiin, Pohjois-Amerikkaan ja ympäri Eurooppaa, myös meidän omalla Itämerellä. On hyvin luultavaa, että nuo urheat merenkulkijat törmäsivät Itämerellä seilattaessaan paksuihin levälauttoihin ja ihmettelivät niitä. He eivät tietenkään tiedäneet mitään tuosta aineesta, puhumattakaan siitä miksi noita lauttoja oli siellä.

Nykyään seilattaessamme noilla samoilla vesillä, saunoessamme noilla samoilla rannoilla tai kalastaessamme noilla samoilla vesillä, voimme nähdä ja kokea saman inhottavan ilmiön – paksut levälautat. Mutta mikä erottaa meidät noista Itämeren ympäristön aiemmista asukeista? Me tiedämme mikä tuo ilmiö on ja me tiedämme ainakin osin syyt siihen. Ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historiassa, me myös tiedämme mitä ympäristön tilan parantamiseksi pitäisi tehdä.

KOTILAISIA TYÖNSÄ ÄÄRESSÄ Tutkimusprofessori Aarno Kotilainen: "Itämerta ei hymyilytä"

"On hyvin luultavaa, että viikingit törmäsivät tuhat vuotta sitten Itämerellä seilattaessaan paksuihin levälauttoihin ja ihmettelivät niitä. He eivät tietenkään tiedäneet mitään tuosta aineesta, puhumattakaan siitä miksi noita lauttoja oli siellä", sanoo tutkimusprofessori Aarno Kotilainen Geologian tutkimuslaitokselta. "Mutta mikä erottaa meidät noista Itämeren ympäristön aiemmista asukeista? Se, että ensimmäistä kertaa ihmiskunnan historiassa me tiedämme mitä ympäristön tilan parantamiseksi pitäisi tehdä", Kotilainen tähdentää tässä artikkelissaan.

"Yksityisen ihmisen toimilla on merkitystä", Aarno Kotilainen tähdentää oheisessa artikkelissaan. "Meidän on toimittava nyt, jos haluamme lapsenlapsiemme muistavan meidän ihmisenä jotka ymmärsivät, ja pelastivat Itämeren tuleville polville." Kuvassa Aarno Kotilainen on Puolan rannikolla.

Nykyiset toimet Itämeren hyväksi eivät riitä

Itämeren suojelemiseksi on tehty viime vuosikymmeninä paljon töitä. Jätevesien käsittely on parantunut ja ravinnepestöt mereen ovat pienentyneet. Myös merenkulun turvallisuus on kehittynyt aimo harppauksin. Itämeren maiden yhteistyöorganisaatio Hel-

sinki-komissio, HELCOM, ja monet muut toimijat työskentelevät Itämeren meriympäristön pelastamiseksi.

Itämeren hyvän tilan saavuttamiseksi on vielä kuitenkin paljon tehtävää, sillä rannikko- ja merialueen käyttöpaineet ovat nyt suurempia kuin koskaan ennen. Tämän lisäksi tieto menneiltä ajoilta ilmaston lämpenemisen vaikutuksista Itämereen ei vält-

tämättä anna hyvää tulevaisuuden ennustetta. Ihmisen toiminnan aiheuttama kuormitus yhdessä ilmastonmuutoksen kanssa tulee vaikuttamaan Itämereen ennen näkemättömällä tavalla. Se on se syy miksi toimia merien paremman huomisen eteen on jatkettava. Nykytoimet eivät riitä.

Tarvitaan enemmän ja parempaa tutkimustietoa

Työtä on tehtävä eri tasoilla. Merialueiden kestävä käyttö ja luonnonsuojelun varmistamiseksi tarvitaan nyt entistä tehokkaampia toimenpiteitä. Tehokkaiden ja kestävien menetelmien toteuttamiseen tarvitaan kuitenkin runsaasti tietämystä meriympäristöstä ja ympäristömuutoksiin vaikuttavista ja vaikuttaneista tekijöistä. Nämä tiedot ovat valittavasti vielä paikoin puutteellisia. Tiedonpuutteen lisäksi myös eri viranomaisten toimintatavat ja mm. ympäristön tilan arviointimenetelmät ovat osin riittämättömiä. Tilanne on ongelmallinen kun merialueiden käyttöä halutaan ohjata niin, että ympäristöhaitat jäisivät mahdollisimman pieniksi.

Parempaan suuntaan ollaan kuitenkin menossa. Euroopan meripolitiikka ja meristrategiadirektiivi sekä esimerkiksi yllä mainitun HELCOM:n Itämeren toimintaohjelma

velvoittavat jäsenmaita kestäväan merialueiden käyttöön sekä noudattamaan käytön suunnittelussa ja toteutuksessa sellaista lähestymistapaa joka ottaa huomioon koko elinympäristön. Lisäksi uudet isot tutkimusohjelmat kuten yhteiseurooppalainen Itämeri-tutkimusohjelma (BONUS) mahdollistavat entistä paremman ja monipuolisemman tutkimustiedon tuottamisen.

Sitoutumista ja konkreettisia tekoja meren hyväksi

Hyvänä esimerkkinä Itämeren alueen yhteistyön konkretisoimiseksi on tasavallan presidentti **Tarja Halosen**, pääministeri **Matti Vanhasen** ja Baltic Sea Action Group:n käynnistämä Baltic Sea Action Summit -niminen yhteishanke. Suomi isännöi helmikuussa 2010 Itämeren maiden Summit -kokousta, jonka tavoitteena on saattaa yhteen alueella toimivia julkisia, yksityisiä ja kolmannen sektorin toimijoita, jotka sitoutuvat konkreettisiin tekoihin Itämeren hyväksi.

Tietämys ja ohjeistukset eivät yksin riitä. Tarvitaan myös käytännön toimia. Maatalouden aiheuttamaa ravinnekuormitusta on vähennettävä. Myös jätevesien, niin puhdistamojen kuin Itämerellä seilaavien laivojenkin, päästöjä on leikattava entisestään. Myös

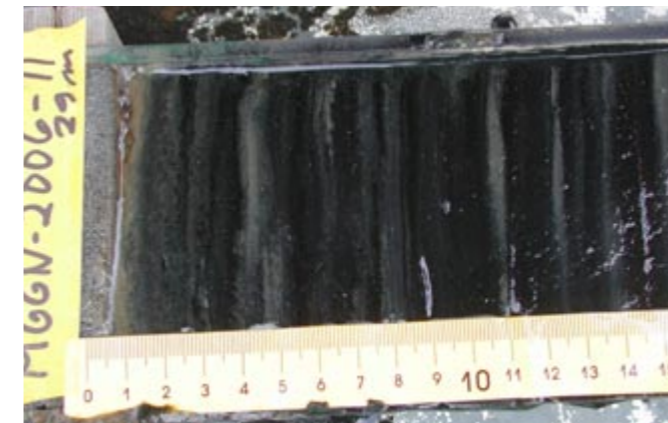
yksityisen ihmisen toimilla on merkitystä. Meidän on toimittava nyt, jos haluamme lapsenlapsiemme muistavan meidät 2000-luvun alkupuolen eläjät ihmisinä jotka ymmärsivät, ja ihmisinä jotka myös toimivat – pelastivat Itämeren tuleville polville.

Mitä sinä lupaat?

Kirjoittaja, tutkimusprofessori Aarno Kotilainen on koulutukseltaan geologi. Hän valmistui filosofian kandidaatiksi Helsingin yliopiston geologian laitoksen geologian ja paleontologian osastolta 1991. Aarno väitteli filosofian tohtoriksi Cambridgen yliopiston ympäristötieteiden osastolla Englannissa vuonna 2001.

Aarno Kotilainen toimii merigeologian ja ympäristön tutkimusprofessorina Geologian tutkimuskeskuksessa Espoossa. Hänen tehtävänä on koordinoita useita Itämeren tutkimukseen liittyviä projekteja, mm. BONUS-tutkimusohjelman kansainvälistä ja monitieteistä INFLOW-projektia.

Aarno kertoo, että myös hänen rakkaimmat harrastuksensa ovat aina liittyneet vesi- ja meriympäristöön. Nykyisiin harrastuksiin kuuluu muun muassa purjehdus.

Valokuva Suomenlahden pohjalta otetusta sedimenttinäytteestä. Kuvassa näkyy hapatomille merenpohjille tyypillinen kerrosrakenteinen. Mittakaava on esitetty kuvan alalaidassa senttimetreinä. Kuva: Aarno Kotilainen, GTK.

Geologian tutkimuskeskuksen Geomari-tutkimusalus näytteenotossa. Kuva: GTK.

Pianonvirittäjä Onni Kotilainen

Pianojen ja flyygeleiden viritykset ja huollot

puh. 09 872 5527
gsm 050 528 3548
sähköposti
posti@onnikotilainen.com

Vantaa

• Koulutus: Hämeenlinnan ammatillinen opettajakorkeakoulu, ammatin opettaja. Hämeenlinnan ammatillinen opettajakorkeakoulu, erityisopettaja.

• Opiskellut Schimmelin ja Bösendorferin piano- ja flyygelitehtailta ulkomailla sekä osallistunut lukuisille Suomen Pianovirittäjät ry:n flyygelinhuoltokursseille kotimaassa.

Kotilaisten nimet – perinteitä, harvinaisuuksia ja uusia aatteita

Näkymä Penttilänkylän korkealtamäeltä Kivijärvelle.

Kotilaisten ja Hakkaristen sukujen etunimet kulkivat perintönä suvuittain. Mutta jopa kuninkaalliset ja profeettalliset nimet saivat sijansa, kun Kotilaisten lapsia nimettiin. Tämän artikkelin kirjoittaja Sofia Kotilainen selvitti väitöskirjatyössään sukunsa etunimiä 1700-luvun alusta 1950-luvun lopulle saakka.

Olen Suomen historian väitöskirjatyössäni tutkinut Kotilaisten suvun Kivijärven sukuhaaran henkilönnimistöä. Toisena tutkimuskohteena on ollut Hakkaristen suvun Kivijärvellä asunut osa. Tutkimusajanjaksoni on hyvin pitkä, eli 1700-luvun alusta aina 1950-luvun lopulle saakka.

Tutkimuksessa pohdiskelin sitä, millaisia nimenantokäytäntöjä näillä suvuilla oli. Toisena tärkeänä kysymyksenä oli, mitä nimien valinta tai käyttö kertoo sukujen jäsenten ajattelutavoista ja kuinka ajattelutavat ovat muuttuneet pitkällä aikavälillä. Tutkimustani varten kokosin varsin laajan eli noin 9000 sukujen jäsentä käsittävän joukkoelämäkerrallisen aineiston sukututkimuksellista menetelmää apuna käyttäen. Tarkemmin analysoin noin 4500 sukujen jälkeläisen kastetiedot ja vertasin niitä tietoihin kaikista tutkimusajanjaksoilla Kivijärven seurakunnassa kastetuista noin 19 000 lapsesta.

Maaseudun suvut tutkimuskohteena

Suomalaisessa historian tutkimuksessa ei ole aikaisemmin juurikaan tutkittu nimenantokäytäntöjä ja niihin liittyviä ajattelutapoja pääasiassa maanviljelyksestä elantonsa saaneiden sukujen keskuudessa. Niinpä on ollut erittäin mielenkiintoista tutkia nimeämistä valitsemieni sukuyhteisöjen näkökulmasta. Esille on

noussut monia sellaisia piirteitä ja ilmiöitä, joihin ei ole vielä riittävästi kiinnitetty huomiota historian tutkijoiden parissa.

Monet sukututkijat ovat saattaneet havaita oman suvun juuria selvittäessään esimerkiksi sen, että tiettyssä talossa samat isäntien etunimet toistuvat säännöllisin väliajoin. Isäntien nimiin kiinnittyikin paljon aiempien sukupolvien kunnioitusta ja toiveita suvun jatkuvuudesta.

Kotilaisia ja Hakkaraisia puoli vuosituhatta

Kotilaisten suku on asunut Kivijärvellä 1500-luvulta lähtien. Kivijärvi oli hämäläisten vanhaa eräaluetta, mutta asutuksen vakiintumisen jälkeen Kotilaisista tuli alueen ”kantaväestöä”, joka asutti seutukuntaa vuosisadasta toiseen.

Toiseksi tutkimuksen kohteeksi valikoitui Hakkaristen suku sen vuoksi, että myös se on kotiutunut Kivijärvelle samoihin aikoihin ja muodostaa edelleen Kotilaisten suvun jälkeläisten tavoin merkittävän osan paikallisesta väestöstä. Hakkaristen keskuspaikkana on vanhastaan ollut Penttilän talo ja sen ympärille myöhemmin muodostunut kylä.

Lisäksi tärkeänä perusteena oli se, että Kotilaiset ovat usein avioituneet Hakkaristen kanssa. Jo 1700-luvun alussa solmittiin Penttilästä kotoisin olleen Maria Hakkaraisen ja Kivijärven Heinolahden kylässä asuneen Pähl

Kotilaisen välille liitto, jonka seurauksena hyvin suuri osa Kivijärven sukuhaaran Kotilaisista on myös Hakkaristen jälkeläisiä.

Kivijärveläissukujen perinteiset nimet

Menneinä vuosisatoina suvun nimien tehtävä oli sitoa vastasyntyneet lapset osaksi sukupolvien pitkää ketjua. Esimerkiksi 1700-luvulla kivijärveläislasten nimien valinta perustui vielä paljolti esivanhempien nimistä olemassa olleeseen perimätietoon. Näitä esipolvien nimiä tahdottiin antaa myös uusille suvun jälkeläisille.

Nimistö osoitti suvun yhteenkuuluvuutta ja vaikutti sen jälkeläisten käsitykseen itsestään ja paikastaan maailmassa. Lisäksi sukupolvi-tain toistuvat etu- ja sukunimet muodostivat naapureiden ja kyläläisten mieliin käsityksiä siitä, millaisia näiden nimien kantajat olivat toimissaan ja luonteeltaan.

Monelle pidempään Kivijärven seudulla asuneelle suvulle oli jo 1700-luvulle tultaessa ehtinyt muodostua ”oma” etunimistönsä, jota ei välttämättä käytetty yhtä paljon muissa suvuissa. Esimerkiksi Kotilaisilla tällaisia nimiä olivat varhaista perua ollut Hindrich sekä Pähl ja Simon, ja Hakkaraisilla puolestaan Grels sekä Staffan.

Pudasjärven kylän Leppälän talossa asui Leppäsiä, joiden käytössä oli ”Lemetti”-nimi, asiapapereihin kirjoitettuna Clemet tai Clemens. Kirkonkylän Lätän talossa Kinnuset suosivat etunimeä Elias ja järven takana Kuivaniemen kylän eli Lokakylän Kauppisissa oli useampia Marcus-nimisiä.

Erityisesti miesten etunimet kulkivat sukuperintönä polvelta toiselle. Muita aikakauden suosittuja nimiä olivat Antti, Heikki, Johannes ja Matti, ja naisten nimissä varsinkin Maria/Maija, Kaisa ja Anna. Etunimet valittiin ennen 1850-luvun puoliväliä vielä melko suppeasta valikoimasta, vaikka erilaisten nimimuotien vaikutuksesta vaihtoehtojen määrä alkoi vähitellen kasvaa etenkin naisten nimistössä.

Naiset kantoivat suvun nimeä koko ikänsä

Kotilaisten suvun jälkeläisiin kuuluvat myös ne naiset, joiden isän sukunimi oli Kotilainen. Savolaislähtöisessä suvussa myös naiset ovat itäsuomalaiseen tapaan kantaneet isältä perittyä sukunimeä vuosisatojen ajan. Siten kivijärveläiset Kotilaisten tyttäret ovat käyttäneet omaa sukunimeään koko elinikensä muiden pitäjän naisten tavoin.

Puolison kanssa yhteisen sukunimen käyttäminen tuli maaseudun naisten parissa yleiseksi tavaksi vasta 1900-luvun alussa, eli tällä käytännöllä on varsin lyhyt historia. Perheen lapset puolestaan saivat yleensä isänsä sukunimen. Henkilönnimistön tutkimuksen kannalta on ollut erityisen mielenkiintoista tutkia Kotilaisten tyttärien jälkeläisten nimistöä ja seurata, missä määrin suvun nimistö periytyi naisten kautta.

Kotilan talo sijaitsee Kivijärven kirkonkylällä lähellä kirkkoa, kun tullaan Karstulan suunnasta. Kirkonkylän muusta maisemasta molemmat ovat erottuneet selvästi: Kotilan vanhan aitan katolle sijoitetun vellikellon takaa näkyy kirkon torni.

Isänperintö oli nimeämisessä vahvempi

Nimeämisen käytännöt olivat entisaikaan varsin voimakkaasti sidoksissa sekä nimensaajan että nimenantajan sukupuoleen. Etunimistö on vanhastaan jaettu miesten ja naisten nimiin. Lisäksi lapsen sukupuoli vaikutti siihen, kuinka monta nimeä hän sai ja myös siihen, kuinka usein hän sai suvun perintönimen. Itäsuomalaislähtöisissä suvuissa nimeämisen on katsottu noudattaneen ensisijaisesti mieslinjaa, mitä jo sukunimikäytäntö osoittaa.

Kivijärveläisissä suvuissa voi havaita esi-isän suvun etunimien säilyneen jälkeläisten kaimanimenä paremmin kuin esiäitien. Tältäkin osin isänperintö oli siis vahvempi. Mutta

myös naisten sukujen nimistöllä oli merkitystä, kun jälkeläisiä nimettiin.

Myös naisella oli nimeen sananvaltaa

Vaikka nimien valintaa on aikaisemmassa tutkimuksessa pidetty ennen muuta perheen isän tehtävänä, niin väitöskirjatutkimukseni osoittaa, että myös naisilla oli mahdollisuus vaikuttaa lastensa nimenantoon. Joskus äidin suvun nimistö ohitti ensisijaisuudessa isän lähisuvun etunimet, etenkin jos perhe asui samassa taloudessa äidin vanhempien kanssa.

Niinpä esimerkiksi Kotilaisten suvun perinteistä etunimistöä kulkeutui tyttärien välityksellä muihin paikallisiin sukuihin. Toisaalta vaikkapa Hytösten ja Hännisten suvuille vanhastaan ominainen Benjamin-nimi tuli Kotilaisten sukuun avioituneiden äitien välityksellä kahden Kotilaisten pojan etunimeksi.

Naiset olivat varsin myöhään 1800-luvulle saakka hyvin kiintyneitä oman sukunsa etunimistöön ja nimesivät mielellään lapsensa näillä perintönimillä. Etenkin tytärten nimeäminen äidinäidin mukaan pysyi pitkään tapana.

Harvinaisia nimivalintoja ja uusia muotiniimiä

Viimeistään 1900-luvun loppupuolella sukujen

VESIHUOLTOTEKNIikka
KOTILAINEN
Puh. 015-259321 www.vesihuoltotekniikka.fi

Vettä jo toisessa polvessa

Kiurunkatu 11
57230 SAVONLINNA
Puh. 015-259 321
Aarre Kotilainen, 040 553 8936

perinteinen nimistö on kaikkialla Suomessa antanut tietä nopeutuvassa tahdissa muuttuville nimimuodeille. Pyrkimys kansainvälisyyteen on entisestään monipuolistanut esimerkiksi etunimien kirjoitustapoja ja lisännyt niiden valikoimaa.

Mutta eivät muotiniimet olleet entisaikaanakaan mikään täysin outo ilmiö. Yksilöllisiä nimivalintoja ilmeni jo 1700-luvulla. Vaikka perintönimiä annettiin vielä suuressa määrin, alkoivat Kotilaiset 1800-luvun alussa yhä enemmän kiinnostua ajan muotiniimistöistä. Lapsille uskallettiin valita aiempaa enemmän myös enemmistöä poikkeavia harvinaisempia nimiä.

Toinen voimakkaampi nimeämiskäytäntöjen murrosvaihe sijoittui 1870-luvulle. Esimerkiksi seuraavalla vuosikymmenellä kastettu Jeeli Arthur Napoleon Kotilainen sai nimekseen paitsi suvussa muutenkin harvinaisten nimien

yhdistelmän, myös oikeastaan varsin mahtipontiset etunimet, kun asiaa pysähtyy tarkemmin miettimään.

Arthur tuo mieleen muinaisen tarukuninkaan pyöreän pöydän ritareineen, ja Napoleonin alkuperäkin on kovin keisarillinen. Jeeli puolestaan on vanha kansanomaisempi muoto nimestä Joel, joka merkitsee alkujaan ”Jahve on Jumala”. Joel on myös yksi Vanhan testamentin pikkuprofeetoista.

Jos tällaiseen raamatulliseen etunimeen yhdistyy vielä kuninkaan ja keisarin nimi, on poikalapselle syystä tai toisesta tahdottu antaa mahdollisimman ylevät etunimet.

Poliittinen ajattelu näkyi lapsen nimessä

Vuosisadan lopulta lähtien voimistunut suomalaiskansallinen ajattelu tuli esiin jopa

etunimistöissä. Esimerkiksi vuonna 1872 Kivijärvellä kastettiin Agrikola Kotilainen. Vuonna 1907 hän sai kaiman veljenpojastaan Eemil Agrikolasta ja uniikinimestä tuli näin myös perintönimi.

Erittäin harvinaiset etunimet sai samana vuonna myös Weli Lauri Vapaa Kotilainen. Ensimmäinen nimi Weli oli Kivijärven seudulla aikansa tuoreita uutuuksia. Velikantaiset nimet olivat suomalaisuuskauden nimiä ja peräisin 1800-luvulta. Nimi Vapaa oli hyvin harvinainen ja jäikin ainoaksi sekä Kivijärven Kotilaisten että Hakkaraisten suvuissa 1900-luvun aikana. Mahdollisesti se oli kannanotto vuosisadan alun poliittiseen tilanteeseen.

Tämä esimerkki osoittaa myös, miten ristimänimien käyttö vaihteli nimenkantajan ikäkauden mukaan. Pienenä poikana puhuttelunimenä käytettiin Vapaata, mutta sittemmin hänen kutsumanimikseen vakiintuivat kuitenkin perinteisemmät Lauri ja Lassi. Joskus puhuttiin edelleen myös ”La(a)kson Vap(p)aasta” kotitalon mukaan.

Perintönimen antaminen oli kirjoittamaton laki

Pelkkä muotiniimien ajallinen vaihtelu ei sinänsä vielä kerro mitään maaseudun paikallisten nimeämiskäytäntöjen rakenteellisesta muutoksesta. Kaiken kaikkiaan luopuminen perinteisistä nimenantotavoista edellytti ajattelutapojen tasolla ilmennytään kääntä. Perintönimien antamisesta lapsille kun oli vuosisatojen myötä tullut eräänlainen ”kirjoittamaton laki”, josta luovuttiin varsin hitaasti.

Ylempien säätyjen nimimuotia tai muualta Suomesta paikkakunnalle levinneitä muotiniimiä ei kuitenkaan omaksuttu Kivijärvellä aina sellaisinaan, vaan niistä haluttiin usein ottaa käyttöön vain niitä piirteitä, jotka vaikuttivat pitäjäläisten mielestä yhteensopivilta heidän käsityksensä ja elämäntapansa kanssa. Siten esimerkiksi Kotilaisten suvun nimivalinnat ovat juuri heille leimallisia nimenannon käytäntöjä, jotka kertovat siitä, että paikallisesti oli olemassa myös omaperäistä nimikulttuuria.

Tarkemmin Kotilaisten suvun Kivijärven sukuhaaran vaiheista ja nimistöistä voi lukea väitöskirjatutkimuksestani: Suvun nimistä. Nimenannon käytännöt Sisä-Suomessa 1700-luvun alusta 1950-luvulle. Bibliotheca Historica 120. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura 2008.

Artikkelin kirjoittaja Sofia Kotilainen tutki väitöskirjatyössään Kotilaisten etunimiä aina 1700-luvun alusta saakka.

Vesa Kotilaisen Renault Primaquatre Grand Luxen 1937

huikea tarina

■ Lauri Kotilainen

Kahdeksanvuotias Vesa Kotilainen seisoo Hackman & Co:n Sorsakosken tehtaalla Renaultin takajalkatilassa ja pitää kiinni etupenkin selkänojan päällä olevasta tangosta. Auto etenee kesärenkailla alkutalven 1941 lumisateessa. Etupenkillä kuljettajan vieressä istuu Vesan isä matkalla junaan Kuopion rautatieasemalle. Vähän ennen Kuopiota tulee vastaan meijerin kuorma-auto lava täynnä maitotönkkä. Autot jarruttavat, mutta Vesa tajuaa: Se tulee päälle! Nyt 68 vuotta myöhemmin tuo vaaleansininen ranskalaiskuorma-auto vuodelta 1937 on Vesan autotallissa Tikkurilassa. Ajokunnossa ja katsastettuna.

Meijerin auto väisti viime hetkessä lumipenkkaan. Vain Renaultin puskuri ja lokasuojat vääntyivät. Vesan isä, Hackmanin Sorsakosken tehtaalla ruostumatonterasoston roteva työnjohtaja Juho Einar Kotilainen oikaisi käsin ensin puskurin ja sitten lokasuojan. Junalle ehdittiin.

Annetaan sukuseuramme kunniajäsenen, pitkäaikaisen puheenjohtajamme Vesan kertoa lisää:

”Talvisodan veteraani, sotainvalidi ja evakko”

Renault Primaquatre Grand Luxe oli viimeinen Louis Renaultin itse suunnittelema automalli. Auto saapui toukokuussa 1937 laivalla Helsinkiin. Wendelin & Knuutila Oy:n johtaja Lindström perheineen ajoi auton Hackman & Co:n pääkonttorille Viipuriin.

Lokakuussa 1939 auto pakko-otettiin Viipurissa puolustuslaitoksen käyttöön. Vastaanottopöytäkirjan allekirjoitti presidentti Ahtisaaren isä, kersantti Oiva Ahtisaari.

Talvisodasta auto palasi huhtikuussa 1940 puhki ammuttuna Lahteen ja sieltä junalla Varkauden asemalle. Auto hinattiin Leppävirran Sorsakoskelle, Hackmanin tehtaalle.

”Nyt auto oli talvisodan veteraani, sotainvalidi ja evakko”, Vesa Kotilainen tuumaa.

Häkäpönttö perään ja hiilisäkkilinen katolle

Vesan isän Juho Einarin johdolla sodan jäljet paikattiin ja auto kunnostettiin tehtaalla käyttöön. Jatkosodan alettua syksyllä 1941 auto sai peräänsä Ahlströmin hiilikaasutinpöntön ja katolle hiilisäkkilinen.

Vesa oli Renaultin kyydissä silloinkin, kun hänet seuraavana vuonna noudettiin autolla Leppävirran sairaalasta umpisuolen leikkauksen jälkeen.

Vuonna 1943 Hackman myi auton teknikolleen Reino Soiniselle, joka muutti auton taas bensiinikäyttöiseksi. Auto palveli kahta muutakin omistajaa, kunnes se vuonna 1958 juvalaisen Martti Hulkkosen omistuksessa hylättiin katsastuksessa jarrujen takia. Renault jäi latoon lepäämään.

Renaultin uusi elämä 38 vuoden unen jälkeen

Elokuussa 1976 Onni Hakulinen Orimattilasta osti auton Martti Hulkkoselta. Tuttava osti auton pian kunnostaakseen sen, mutta kunnostus jäi. Vuosien jälkeen Onnille selvisi auton alennustila. 1996 hän pelasti auton uudelleen, purki sen osiksi, sekä hankki teknistä tietoa ja varaosia – Ranskasta ja muualta.

”Valtavalla sitkeydellä Onni Hakulinen sai entisöinnin valmiiksi. Renault hyväksyttiin museoautorekisteriin ja katsastettiin liikenteeseen elokuussa 2000”, Vesa kertoo.

”Viidelle hengelle rekisteröidyssä Renault Primaquatre on 55-hevosvoimainen, 2,4 litran sivuventiilimoottori. Vaihteita on 3 + 1, mekaaniset jarrut ja kuuden voltin akku”, omistaja Vesa Kotilainen kertoo kotinsa pihamaalla.

Kohtaaminen Tikkurilan kirjastossa

Vuoden 2000 lopulla Vesa luki Mobilisti-lehteä kirjastossa, kun juttu Onni Hakulisen Primaquatresta osui silmiin. Autohan on tuttu!

”Otin yhteyttä Onni Hakuliseen ja siitä alkoi uusi tuttavuuteni autoon”, Vesa kertoo.

Heinäkuussa 2005 Onni Hakulinen myi Renault Primaquatre Vesa Kotilaiselle.

”Yritän parhaani mukaan säilyttää kauniin ja lajissaan Pohjoismaissa ainoan auton toimintakunnossa ja vanhojen autojen ystävien nähtävillä näyttelyissä, kokoontumisajoissa, hääparien kuljetuksissa ja muutenkin”, Vesa Kotilainen vakuuttaa.

*Kun koti on
Sinulle tärkeä paikka,
vakuuta se*

Tervetuloa!

Karjalan Lähivakuutus
Siltakatu 20, Joensuu
Puhelin 013 7373 111

www.lahivakuutus.fi

Ellei vastaanottajaa tavoiteta,
palautetaan osoitteella:
Kotilaisten Sukuseura ry
Anneli Wallenius
Sinikuja 1 C
01620 VANTAA

Tervetuloa Kotilaisten sukutapaamiseen

PIKKUJOULUJEN MERKEISSÄ

Lauantaina 28.11.2009 klo 18.00

**MOOTTORIRAVINTOLA
ALLUN GRILLIIN VANTAALLE**
Myyrmäentie 2 C 01600 Vantaa

Ohjelmassa:

- Tervetuliaisglögi
- Suvun kuulumisia
- Musiikkia, Esa Kotilainen
- Vapaata seurustelua ja yhteislaulua
- Arpajaiset, joihin toivomme arpajaisvoittoja

Tarjoiluna:

- Alkusalatti, patonki, voi (tarjoillaan pöytiin)
- Ruokajuomana maito, vesi, kotikalja (tarjoillaan pöytiin)
- Pääruokana (tarjoillaan pöytiin):

uunissa paistettua broilerin rintafiletä café de paris-kastikkeella ja riisillä.
tai

- punajuuripihvit aurajuustokastikkeella ja perunamuhennoksella
 - Jälkiruokana (noutopöydästä) kahvi, tee tai mehu ja joulutorttu
- Tarjoilun hinta on 15 € aikuisilta ja 5 € lapsilta (alle 11 v)

Pyydämme ilmoittautumisia ensi tilassa, kuitenkin viimeistään lauantaina 21.11.2009.

Anneli Wallenius puh. 050 5914557, anneli.wallenius@pp.inet.fi
Anja Sahrakorpi puh. 050 912 6605, anjasahrakorpi@hotmail.com
Varpu Vuolanto puh. 044 523 1048, varpu.puolanto@hotmail.com

Kerrothan sukutapaamisesta myös niille sukulaisille, jotka eivät ole saaneet lehteä.
Lämpimästi TERVETULOJA läheltä ja kaukaa Kotilaisten yhteiseen illanviettoon!

